

Hoofdstuk 10

Barkis wil wel

Hoewel ik getraind ben als ingenieur, las ik tussen neus en lippen door ook wat Engelse literatuur. Dit boek kan wat tekenen vertonen van mijn 'brede' opleiding, maar ik had eigenlijk plezier in het lezen van sommige 'klassieke' schrijvers. Chaucer was een uitdaging, Shakespeare een worsteling, maar ik hield van Charles Dickens met zijn onderhoudende proza en zijn pleidooi voor sociale hervorming. 'David Copperfield' is een van zijn grote werken en tekent een typisch zonderling karakter, een bizar figuur genaamd Barkis. Hij is traag van denken en eigenlijk gewoon, maar hij wordt verliefd met Davids gouvernante. Omdat hij te timide en verlegen is om direct contact te maken, stuurt hij haar boodschappen middels David. 'Barkis wil wel'. Hij legt niet uit wat hij ermee bedoeld maar tenslotte valt de euro en Miss Peggotty stemt ermee in om te trouwen. Zij wil ook wel.

Barkis was bereid, en de eerste vraag m.b.t. geestelijk ouderschap is of je ook bereid bent. Een geestelijk vader of moeder zijn is veel uitdagender dan een opvoeder zijn en vergt een levenslange toewijding en gepassioneerde zorg voor hen die jou zijn toevertrouwd. Het vergt eveneens een bereidheid om teleurstellingen te ondergaan, afwijzing mee te maken en te volharden ondanks momenten van terugval. En het vergt tijd en energie. Gods kerk heeft vele geestelijke ouders nodig die bereid zijn de prijs te betalen en te genieten van een mate van vervulling die volwassen geestelijke kinderen brengen

Een potentiële vader of moeder ziet mensen wedergeboren worden en treffen een door God gegeven verlangen aan om voor hen zorg te dragen. De geestelijke ouder wil hen trainen, onderwijzen, bemoedigen en vermanen zodat de jonge Christenen opgroeien tot volwassen gelovigen die God potentieel voor hun levens vervullen. Paulus verklaart dit: "*Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.*"¹ Jammer genoeg vervullen vele Christenen niet hun belofte en falen om de goede werken ten uitvoer te brengen die God voor hen heeft gepland. Goed ouderschap – van jongst af aan – zal geestelijke kinderen helpen volwassen te worden, net zoals dit gebeurt in het natuurlijke.

Er is een aantal redenen waarom iemand niet bereid is om een geestelijk ouder te zijn.

Complete onwetendheid

Als je ooit in een weeshuis hebt geleefd, dan is er geen redding om veel aan vaders te denken. Je hebt nooit een vader gezien of ervaren, dus waarom dan wel een zijn? Onwetendheid t.a.v. geestelijk ouderschap is begrijpelijk als we alleen maar ervaring hebben met organisatorisch, niet-relationeel Christendom. Ik kan mij geen echt gezinsleven in de kerk voorstellen als mij verteld wordt dat ik genezen wordt door op het juiste moment een TV-scherm aan te raken. Jezus zette Joodse gebruiken op zijn kop: "*En zie, een melaatse kwam tot Hem en viel*

¹ Efeziërs 2:10

voor Hem neder, zeggende: Here, indien Gij wilt, kunt Gij mij reinigen. En Hij strekte de hand uit en raakte hem aan en zeide: Ik wil het, word rein. En terstond werd hij rein van zijn melaatsheid.²

De manier van Jezus is de persoonlijke aanraking – niet de aanraking van een of ander mechanisch, levenloos object. De Heer geneest sommige mensen door aanraking van de TV, maar we moeten dit niet verwarren met Gods huisgezin. De kerk gaat over mensen die God liefhebben en elkaar, waar geestelijke ouders zorg dragen voor de jonge mensen in Christus.

Zelfzucht

Een andere reden om geestelijk vaderschap uit de weg te gaan is ronduit zelfzucht – we willen niet dat anderen een inbreuk maken op ons leven. In vele Europese landen gaat het geboortecijfer gestaag naar beneden omdat mannen en vrouwen niet meer bereid zijn om hun eigen interesses op te offeren voor de volgende generatie. Zelfzucht is niets nieuws, maar de medische vooruitgang t.a.v. anticonceptie maakt dat mensen een keuze kunnen maken – en velen kiezen ervoor zelfzuchtig te zijn. Er is een verre roep uit India waar pasgetrouwden na een paar weken al worden gebombardeerd met de vraag: “Al goed nieuws?” Het is ironisch dat een Hindoecultuur kinderen meer waardeert dan het Westen doet. *Zie, zonen zijn een erfdeel des Heren, een beloning is de vrucht van de schoot. Als pijlen in de hand van een held, zo zijn de zonen der jeugd. Welzalig de man die zijn pijlkoker met deze heeft gevuld.*³

Dat is hoe ook wij tegen geestelijke kinderen aan moeten kijken – een grote zegen, scherpe pijlen die de wereld in afgevuurd worden voor Jezus. Als je wilt dat je leven telt, ga dan niet bepalen hoe groot je bankrekeningen en financiële investeringen zijn, maar bereken hoeveel mensen je hebt beïnvloed voor God en goddelijkheid. Als je je leven zo benadert, zul je waarschijnlijk beschaamd zijn om de tijd die je aan jezelf besteed.

Druk zijn

Ik ben een bezige bij. Vele mensen vragen mij hoe ik een ingenieursbureau kan runnen, een managementcentrum kan dienen en kerken kan overzien in een groot gebied – en probeer om een goede man en vader te zijn. Bij tijd en wijle is mijn antwoord: “Niet goed!” Ik ben mij bewust dat sommige zaken verwaarloosd worden of niet goed behandeld, maar ik zet mij ertoe om tijd te spenderen aan mensen die God mij gegeven heeft om vader voor te zijn.

Druk is niet noodzakelijkerwijs hetzelfde als zelfzucht. Vele goede dingen vergen onze tijd en geen van mijn ‘terreinen van verantwoordelijkheid’ is slecht – verre van dat! In feite draagt elk bij aan het leven van anderen. Maar het is een zaak van prioriteit – ik moet het onderscheid maken tussen wat urgent en wat belangrijk is. Natuurlijke vaders denken dat ze ergens in de toekomst meer tijd aan hun kinderen kunnen geven – volgende maand, volgend jaar, na de examens of als een nieuwe baan wordt aanvaard – maar gewoonlijk begint het

² Matthéüs 8:2-3

³ Psalm 127:3-5

nooit. Tijd met onze kinderen is belangrijk, maar ze trekken geen aandacht zoals de telefoon, het kantoor, onze maten of de nieuwe apparatuur in het bedrijf. We beelden ons in dat alles goed komt als we dat laatste hebben gehad.

Jezus ontmoette ook mensen die te druk waren om op Hem te reageren, wat Hem ertoe aanzette om een gelijkenis te vertellen van een man die vele gasten op een groot bruiloftsmaal uitnodigde. Het verhaal ontvouwt zich als volgt: *“En hij zond zijn slaaf uit tegen het uur van de maaltijd om tot de genodigden te zeggen: Komt, want het is nu gereed. En zij begonnen zich allen opeens te verontschuldigen. De eerste zeide tot hem: Ik heb een akker gekocht en ik moet die noodzakelijk gaan bezien; ik verzoek u, houd mij voor verontschuldigd. En een ander zeide: Ik heb vijf span ossen gekocht en ik ga die keuren; ik verzoek u, houd mij voor verontschuldigd. Weer een ander zeide: Ik heb een vrouw getrouwd en daarom kan ik niet komen.”*⁴

De aankoop van akkers, het keuren van vee en voor je vrouw zorgen zijn goede dingen – maar ze weerhielden deze mensen ervan om te reageren op de meesters' uitnodiging. Ben je te druk om kwaliteitstijd te spenderen aan jongere Christenen? Als dat zo is, dan stel ik voor om je prioriteiten te herzien. Iemand heeft gezegd dat we altijd tijd vinden voor de dingen die we echt willen doen, dus vraag de Heer om je hartsgesteldheid te keuren. Heb je het belang van grootbrengen van geestelijke zonen en dochters ingezien? Er is iets mis als je als je geen impact hebt op een jongere Christen ergens in je weekschema.

Luiheid

Niet iedereen is een bezige bij. Sommigen van ons zijn lui. Iedereen zal op een punt komen dat hij vindt dat hij rust verdient en vindt dat hij het recht heeft de voeten omhoog te doen, een film te kijken, een krant te lezen of de moede ogen te sluiten. Ik ben ervan overtuigd dat dit essentieel voor mij is. Sommigen hebben een lagere drempel t.a.v. luiheid dan anderen, maar allemaal hebben te maken met haar verlokkelijke uitnodiging. En laten we wel wezen: we hebben toch hard gewerkt, of niet soms? Heden ten dage hoor ik deze uitroep op vele lippen: “Ik voel mij zo moe!” Natuurlijk zijn er tijden dat we buitengewoon uitgeput zijn, maar het vlees heeft een prachtige manier om luiheid in te kleden in plausibele argumenteringen. Ondanks wat ik voel, moet ik futloosheid overwinnen als ik wil doen wat de Heer mij te doen geeft. Hier zijn enkel waarschuwingen uit Spreuken over de luiaard die werkschuw is en toegeeft aan vermoeidheid:

*Nog even slapen, nog even sluimeren, nog even liggen met gevouwen handen; daar komt uw armoede over u als een snelle loper en uw gebrek als een gewapend man.*⁵

*De ziel van de luiaard is begerig, maar tevergeefs, doch de ziel van de vlijtigen wordt overvloedig verkwikt.*⁶

*De weg van de luiaard is als een doornhaag, maar het pad der oprechten is welgebaand.*⁷

⁴ Lucas 14:17-20

⁵ Spreuken 6:10-11

⁶ Spreuken 13:4

⁷ Spreuken 15:19

*In de herfst ploegt de luitaard niet; zoekt hij in de oogsttijd, dan is er niets.⁸
Ik ging langs de akker van een luitaard en langs de wijngaard van een verstandeloos mens, en zie, hij was geheel begroeid met distels, met onkruid bedekt, zijn stenen muur was neergehaald. Toen ik dit aanschouwde, nam ik het ter harte, toen ik het zag, trok ik een les daaruit: nog even slapen, nog even sluimeren, nog even liggen met gevouwen handen, daar komt uw armoede aangelopen en uw gebrek als een gewapend man.⁹*

Het eigen leven van de luitaard is serieus beschadigd door zijn luiheid. Jammer genoeg worden ook de levens van anderen beschadigd als we te lui zijn om ouders te zijn van geestelijke kinderen.

Angst

Zoals vele andere landen, ervaart India een groeiende vervolging onder Christenen. De bedreigingen zijn echt en aanvallen vinden plaats. Angst kan ons gemakkelijk te pakken krijgen, maar het is niet deze angst die ons ervan weerhoudt om ouderschap op ons te nemen. Onze angst heeft meer te maken met het feit of we wel genoeg weten om anderen te kunnen helpen. We voelen ons vaak niet bekwaam en schatten niet naar waarde wat de Heer al in onze levens heeft gelegd. Maar, zelfs als je nog maar een korte tijd Christen bent, kun je er zeker van zijn dat je meer weet dan een gloednieuwe Christen.

Pappu begon Jeevit Vishwas Kaleesiya te bezoeken, een van onze kerken in Mumbai. Hij deed de eerste vijf lessen van de fundamentencursus. Hij verdween vlak na zijn doop en niemand wist waar hij was. Zo'n 18 maanden later, verscheen hij plotseling in een samenkomst en sprak Samir aan, toen de leider van de kerk: "Hoi, ken je mij nog?" Samir was in verlegenheid gebracht en kon niet er niet op komen wie hij voor zich had. Pappu vertelde hem zijn naam en herinnerde Samir eraan hoe hij de fundamentencursus had gedaan.

Na de samenkomst vertelde Pappu zijn verhaal aan Samir. Na zijn doop was hij teruggekeerd naar zijn familie in Madhya Pradesh waar hij geconfronteerd werd met vele problemen. Toen het dorp ontdekte dat hij Christen was geworden, werd zijn ouders verteld om zich van hun zoon los te maken of ze zouden worden uitgestoten. Zijn ouders besloten om hem af te wijzen en te verloochenen. Hij vond ergens in de buurt een plek waar een paar Christenen waren en begon met hen het weinige te delen wat hij wist van de Heer. Iemand gaf de suggestie dat hij naar een Bijbelschool moest gaan in een nabij gelegen plaats, dus ging hij erheen voor een vraaggesprek hoewel hij niet kon lezen. Op de Bijbelschool werd hem verteld dat normaal gesproken geen analfabeten werden aangenomen. De interviewer begon vragen te stellen over de verlossing, doop en Heilige Geest. Ze waren verbaasd dat een nieuwe Christen zoveel wist en nodigden hem uit voor een trainingsprogramma van één jaar. Dit 'grote' begripen was gekomen door een week op Jeevit Vishwas en het doen van de fundamentencursus. Dus zelfs jonge Christenen hebben meer ontvangen dat ze zich waarschijnlijk realiseren.

⁸ Spreuken 20:4

⁹ Spreuken 24:30-34

Als je begint weg te geven, zal de Heer je meer geven. Paulus drong er bij Filémon op aan: *(biddende), dat uw gemeenschap in het geloof zich werkzaam tone in een grondig kennen van al het goede, dat in ons naar Christus uitgaat.*¹⁰ Als we beginnen te delen met een jongere Christen, ontdekken we dingen waarom we ons niet realiseerde dat we ze wisten. De Heer heeft ons waarheid geopenbaard door de Geest. Het zal ook blijven dat er onderwerpen tegenkomen die we nog niet hebben begrepen. Dat is ook goed. Dit helpt niet alleen onze nederigheid, maar dwingt ons ook om een oudere Christen te vinden waar we advies kunnen inwinnen. God weet dat we niet alle antwoorden in huis hebben, maar we zouden oudere broeders in het gezin moeten hebben, hopelijk, een vader of moeder die in staat is om ons begrip t.a.v. de waarheid te verdiepen.

Angstige mensen zouden hun mate van onbekwaamheid moeten erkennen om hen in beweging te krijgen – ga weggeven wat je hebt geleerd en ga een impact hebben op de volgende generatie.

Jaloersheid

Sommige mensen zijn onwillig om geestelijke ouders te zijn, omdat ze angst hebben dat hun geestelijke zonen en dochters het beter kunnen gaan doen dan zijzelf. Ze zouden mijn baan over kunnen nemen, mij uit mijn positie drukken of vooruit racen en mij er als een mislukkeling laten uitzien. Wat jammer!

Voordat hij koning werd, werd Saul beschreven *als een zoon, Saul geheten, jong en schoon; onder de Israëlieten was er niemand schoner dan hij: hij stak een hoofd uit boven al het volk.*¹¹ Hij was door God uitgekozen en had een echte charismatische ontmoeting met de Heer, maar zijn eerste reactie op de roepstem van de Heer was zich verbergen tussen het pakgoed.¹² Hij voelde zich niet op zijn gemak en onzeker over zichzelf. In plaats van zijn zwakheid te erkennen aan de Heer en zichzelf op te bouwen in God, probeerde hij zichzelf te ondersteunen en te vechten tegen elke bedreiging van zijn koningschap. Jammer genoeg behandelen vele christelijke leiders jonge mannen en vrouwen met potentieel op dezelfde manier. De wereld zegt: “Je kunt een goed iemand niet eronder houden!”, maar vele leiders – wereldlijke en christelijke – reageren: “Over mijn lijk.”

Dus Saul koesterde zijn gevoelens van onzekerheid. Hij was blij toen David langszij kwam en Goliath versloeg. Toen ervoer David groot succes in alles wat Saul hem opdroeg om te doen, wat natuurlijk vreugde schepte bij het volk Israël. Hij was een held! Maar toen Saul de populariteit van David zag toenemen *werd Saul zeer toornig; De lovende woorden mishaaagde hem ...sedert die dag sloeg Saul David met wantrouwen gade.*¹³ Zijn onzekerheid leidde tot jaloezie en Saul maakte de rest van zijn leven jacht op David.

Toen hij 35 was, droeg Melvin al vele kerkelijke verantwoordelijkheden. Toen ik 35 was, worstelde ik met mijn eerste kerk in Mumbai – en het was moeilijk! Als Melvin de leeftijd heeft die ik nu heb, Zal God hem veel meer

¹⁰ Filémon 1:6

¹¹ 1 Samuël 9:2

¹² 1 Samuël 10:20-23

¹³ 1 Samuël 18:5-9

toevertrouwen dan Hij nu aan mij heeft gegeven – vooropgesteld dat hij nederig met God wandelt, de stem van de Heer verstaat en reageert op zijn aanwijzingen. Dat verheugt me!

Al onze geestelijke zonen zouden ons voorbij moeten streven, omdat ze voordeel kunnen trekken van onze ervaring. Een verhaal doet de ronde van een oudere, succesvolle bedrijfsleider die bevraagd werd door een jonger iemand over het geheim van zijn succes.

Na een pauze, antwoordde de oudere man: “Goede beslissingen.”

“Maar hoe neem je goede beslissingen?”

Nog een pauze: “Ervaring.”

De jonge bedrijfsleider vroeg hem toen hoe hij de ervaring had verkregen.

Na een verdere pauze, antwoordde de man: “Slechte beslissingen.”

De Bijbel zegt niet hoeveel tijd het vergde voor Jozef om het beroep van timmerman te leren, maar ik ben er zeker van dat Jezus op jongere leeftijd het vak van timmerman onder de knie had, omdat Jozef verworven kennis, vaardigheden en ervaring over had gedragen. Op gelijke wijze kunnen wij alles wat de Heer ons leert overdragen aan hen die na ons komen – vooropgesteld dat ze een hart hebben dat wil leren. Velen van ons kwamen tot het huidige punt met weinig of geen bevadering, dus hebben onze geestelijke kinderen veel voordeel boven ons. Jaloersheid is het laatste wat we moeten koesteren in ons hart.

Schrijvend tot de Filippenzen, verklaarde Paulus zijn vertrouwen *dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus*. Geen spoor van jaloersheid in het hart van Paulus; geen angst dat iemand een groter apostel zou worden als hij. In plaats daarvan hield hij zijn hart rein op de volgende manieren: *“Immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap. Zo van u allen te denken spreekt voor mij dan ook vanzelf, omdat ik u op het hart draag. God toch is mijn getuige, hoezeer ik met de ontferming van Christus Jezus naar u allen verlang.”*¹⁴

Als je zonen en dochters in je hart meedraagt met een blijdschap en genegenheid zoals hier, zul je niet alleen jaloersheid de das omdoen maar ook Gods bedoelingen vervullen. Je zult je verheugen in hun succes – en dank God dat hij jouw gebruikte om een deel te hebben aan het brengen van anderen tot vruchtbaarheid.

Geen lange termijn Koninkrijksvisie

Hizkia was een succesvolle koning, die eens bezocht werd door Babylonische gezanten. *En Hizkia hoorde naar hen en hij liet hun zijn gehele schathuis zien: het zilver en het goud, de specerijen en de kostbare olie, zijn gehele tuighuis en alles wat zich onder zijn schatten bevond. Er was niets in zijn paleis en in zijn gehele rijk, dat Hizkia hun niet liet zien. Toen kwam de profeet Jesaja tot koning Hizkia en vroeg hem: Wat hebben deze mannen gezegd en vanwaar zijn zij tot u gekomen? En Hizkia antwoordde: Uit een ver land zijn zij gekomen, uit Babel. En hij vroeg: Wat hebben zij in uw paleis gezien? Hizkia antwoordde: Alles wat in*

¹⁴ Filippenzen 1:4-8

mijn paleis is, hebben zij gezien; er is niets onder mijn schatten, dat ik hun niet heb getoond.”

Toen kwam het beangstigende gedeelte. Jesaja had een woord van de Heer voor Hizkia: *“Hoor het woord des Heren: zie, er zullen dagen komen, dat alles wat in uw paleis is en wat uw vaderen hebben opgestapeld tot op deze dag, naar Babel zal worden weggevoerd. Niets zal er overblijven, zegt de Here. En van uw zonen, die uit u voortkomen zullen, die gij zult verwekken, zullen zij nemen, om hoveling (eunuch) te zijn in het paleis van de koning van Babel.*

Behoorlijk pittig zou je denken. De hele erfenis van je familie geplunderd en meegenomen naar een vreemd land! En je zonen in ballingschap en gemaakt tot eunuchen. Zo'n woord zou mij niet plezieren! En toch dacht Hizkia hier anders over. *Hizkia zeide tot Jesaja: “Het woord des Heren, dat gij gesproken hebt, is goed. Ook dacht hij: Het zal immers gedurende mijn leven bestendig vrede zijn.”¹⁵*

Hizkia maakte zich alleen maar druk over wat gebeurde tijdens zijn leven en trok zich niets aan van wat daarna zou gebeuren. Veel in de kerk heeft te lijden van het Hizkiasyndroom. Ja we maken er het beste van tijdens ons leven, wat daarna gebeurt is voor anderen. Aan de ene kant is dat waar, maar Hizkia's attitude veroorzaakte dat zijn zonen eunuchen zouden worden. Als wij onszelf niet met het hele hart geven aan het grootbrengen van geestelijke zonen, zullen degenen die na ons komen niet in staat zijn om hun kinderen voort te brengen. Hoe wij met geestelijk ouderschap omgaan heeft gigantische effecten op de lange termijn.

Een eunuch kan nooit een zoon hebben omdat hij gecastreerd is en niets kan reproduceren. Een kerkleider die weigert verder te kijken dan zijn neus lang is zal ontegenzeggelijk eunuchen grootbrengen. Ons doel is het grootbrengen van zonen die op hun beurt zonen kunnen produceren die op hun beurt weer zonen kunnen voortbrengen. Elk vast ons moet de visie hebben om de volgende generatie toe te rusten, zodat zij kunnen reproduceren.

Terwijl wij zouden moeten verlangen om geestelijke ouder te zijn, moet een ieder van ons erkennen dat het God is die geboorte geeft aan zo'n relatie. Zowel 'vader' als 'zoon' hebben de zekerheid nodig dat God in de relatie is. Dat hoeft niet meteen te gebeuren, maar het is wel essentieel voor succesvol ouderschap. Als je start zul je nog niet alle details kennen van het proces, maar je zult leren naarmate je er tijd in steekt, deelt en praat.

Dawson Trotman, de stichter van de Navigators, was een volhardend en gedisciplineerd discipelmaker. Na een bezoek aan Londens Westminster Abbey in 1948, schreef hij in zijn Bijbel: *“Ziende op marmeren standbeelden opgericht ter herinnering van mensen, vraag ik mij af of dit het is wat U wilt, Heer? Of wilt u levende mensen die toegewijd zijn aan de glorie van God? O heer, help mij mensen op te bouwen, sterke, heilige, voorbereide mensen die gaan naar de vier windstreken van de wereld om hetzelfde te doen.”¹⁶*

Barkis wilde wel. Wat verderop in het boek 'David Copperfield', legt Barkis uit: *“Als een man zegt dat hij bereid is, zegt hij eigenlijk dat hij aan het wachten is*

¹⁵ 2 Koningen 20:13-19

¹⁶ Geciteerd uit *Daws* p.319 door Betty Lea Skinner (Zondervan, 1974)

op een antwoord.” Als het aankomt op geestelijk ouderschap, is het onze hemelse Vader die op een antwoord wacht. Wil jij?